

ten opzichte van louter binnenlandse kapitaalbewegingen en daardoor ingezetenen doen besluiten, eerstgenoemde transacties niet te verrichten.

Ingevolge de aan de orde zijnde regeling is de liquiditeitspositie van belastingplichtige investeerders ongunstiger bij een buitenlands onroerend goed dan bij een binnenlands onroerend goed. Dit brengt mee dat investeringen in onroerende goederen die in het buitenland zijn gelegen, in vergelijking met investeringen in binnenlandse onroerende goederen onaantrekkelijker worden en investeerders ervan kunnen worden weerhouden, een onroerend goed in een andere lidstaat te bouwen of te verwerven. De sterkere liquiditeitspositie voor investeringen in binnenlandse onroerende goederen vormt volgens de rechtspraak een belastingvoordeel dat in aanmerking moet worden genomen, voor zover het een vergelijking tussen de respectieve behandeling van louter binnenlandse en grensoverschrijdende situaties betreft.

De werkingssfeer van de gelaakte discriminerende regeling is weliswaar beperkt tot gebouwen waarvoor de bouwaanvraag is ingediend of de koopovereenkomst is gesloten vóór 1 januari 2006, maar daarmee is de beperking van het vrije verkeer van kapitaal niet weggewerkt, aangezien de degressieve afschrijving duurzaam effecten sorteert.

Volgens de Bondsregering is deze beperking evenwel gerechtvaardigd om dwingende redenen van algemeen belang. De litigieuze regeling beoogt de bouw van huurwoningen in Duitsland te bevorderen.

Dienaangaande zij opgemerkt dat volgens vaste rechtspraak de bevordering van de nationale economie geen doelstelling vormt die een beperking van de fundamentele vrijheden kan rechtvaardigen. Zelfs indien de doelstelling van bevordering van de bouw van huurwoningen als niet-economische doelstelling zou worden erkend, zou de strikte beperking van de degressieve afschrijving tot in het binnenland gelegen gebouwen noch noodzakelijk noch evenredig zijn. Aan de bevordering van de bouw van huurwoningen in Duitsland wordt immers geen afbreuk gedaan wanneer de degressieve afschrijving ook voor onroerende goederen in andere lidstaten geldt.

Derhalve heeft de Bondsregering geen rechtvaardigingsgronden aangevoerd die de vastgestelde inbreuk op het vrije verkeer van kapitaal kunnen rechtvaardigen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg (Duitsland) op 7 juli 2009 — Alketa Xhymshiti/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Zaak C-247/09)

(2009/C 233/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Alketa Xhymshiti

Verwerende partij: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Prejudiciële vragen

1. Is in gevallen waarin een persoon met de nationaliteit van een derde staat legaal in een lidstaat van de Europese Unie woont en in de Zwitserse Bondsstaat werkt, op hem en zijn eveneens de nationaliteit van een derde staat bezittende echtgenote verordening (EG) nr. 859/2003⁽¹⁾ van toepassing, met als gevolg dat de woonlidstaat de verordeningen (EEG) nrs. 1408/71⁽²⁾ en 574/72⁽³⁾ op de werknemer en zijn echtgenote moet toepassen?
2. Indien het antwoord op vraag 1 ontkennend luidt: Moeten onder de in vraag 1 genoemde omstandigheden de artikelen 2, 13 en 76 van verordening nr. 1408/71 en artikel 10, lid 1, sub a, van verordening nr. 574/72 aldus worden uitgelegd dat aan een moeder met de nationaliteit van een derde staat, in de woonlidstaat de toekenning van gezinsbijslagen mag worden geweigerd op grond dat zij de nationaliteit van een derde land bezit, hoewel het betrokken kind burger van de Unie is?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003 tot uitbreiding van de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72 tot de onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen (PB L 124, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkende en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2).

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71, betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 74, blz. 1).

Beroep ingesteld op 7 juli 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Cyprus

(Zaak C-251/09)

(2009/C 233/09)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: C. Zadra en I. Chatzigiannis)

Verwerende partij: Republiek Cyprus

Conclusies

— Vaststellen dat de Republiek Cyprus niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 4, lid 2, en 31, lid 1, sub a, van richtlijn 93/38/EEG⁽¹⁾ en artikel 1, lid 1, van richtlijn 92/13/EEG⁽²⁾;